

Szerkesztőség:

11-ik kerület 460. házzám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 lendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hova az
 előfizetési pénzek, a hirdete-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamások kü-
 lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

„Ipar fejlesztésünk“ és az elemi népoktatás.

A königgrázi csata sorsát a német is-
 kola mesterek döntötték el; a magyar ipar
 sorsát a magyar elemi népoktatás, tehát a
 magyar iskolamesterek döntendik el. Az el-
 ső tény fényesen bebizonyult, de hogy a má-
 sodik mikor fog megvalósulni, az teljesen
 tőled függ, én magyar nemzetem.

Világesemények közepette élünk: a
 maroknyi búr nép dacolt a hatalmas angol-
 lal; az eddig ismeretlen, apró japán sze-
 münk előtt teszi csuffá a rettegett orosz,
 az ósdi spanyolt az ifjú amerikai verte le
 és így tovább.

Ha a világtörténelem hátterét, okozati
 összefüggését vizsgáljuk, ha a következmé-
 nyeket levonjuk, úgy előttünk áll az igaz-
 ság: csak az erős, öntudatos nemzeti ér-
 zéstől áthatott tiszta erkölcsű állam boldogul.

Kikből áll az állam? Állampolgárokból.
 — Kik képezik, nevelik a polgárokat? Nagy
 tömegét elemi iskolai tanítók, kisebb részét
 a közép és felső iskolák tanerei. Mi követ-
 kezik ebből? A milyen az elemi oktatás,
 jó részben olyan az állam; a minő a ma-
 gyar népoktatás, olyan a magyar állam.

De ne folytassuk. Politizálnunk nem
 szabad, de nem is célunk. E helyett néz-
 zük meg városunk tanügyét s ha meggyö-

zöttünk, hogy e tanügy nehéz beteg, sa-
 ját, nem, az egész nemzet érdekében sies-
 sünk a beteg gyógyítására.

Bizony-bizony iskoláink betegek, mert
 1. túlszűfoltak, 2. mert a túlszűfolttság mel-
 lett sem képesek az összes tankötelesek be-
 fogadására. 3. mert a tanyai gyermekek ré-
 széről szinte megközelíthetetlenek. 4. felsze-
 reléseik hiányoznak. 5. mert tanítók a meg-
 élhetés nehézségeivel küzdenek.

Vizsgáljuk e bajokat egyenkint.

1. Iskoláink nagy része tömve van 100
 vagy annál több gyermekkel. A ki nem hi-
 szti, nézze sorra az egyes tantermeket. To-
 vábbi feszegetés helyett a következő kérdést
 intézem hozzád, kedves magyarom: miké-
 pen gondold a tanító munkáját teljes sike-
 rűnek, hogyan kívánhatod, hogy gyermeked-
 del az iskola lelke, a tanító behatóan fog-
 lalkozzék, ha nincs rá fizikai ideje?

2. Fájó lélekkel, de határozottan állítom,
 hogy a túlszűfolttság mellett meg jókora ama
 gyermekek száma, kik iskolába egyáltalán
 nem járnak. Példakép felhozom, hogy ez a
 szám a múlt évi hivatalos kimutatás szerint
 600-on felül volt. Hogy fognak e szeren-
 csétlenek a mai, raffiniált világban boldo-
 gulni? Micsoda érzelmek háborognak majd
 ez analfabéták keblében, ha a polgártársaik
 kezében 1—1 krajczáros újságot látnak?
 Kikre száll ezek átka?

3. A népoktatásból nem zárható ki

asszonyok már elmenekültek s legjobb számítás
 szerint nem az ajtó függönyei mellett hallgatónak,
 hanem három egész lépésnyire üldögélnék csönde-
 sen meglapulva az ajtónyíláson túl: — bizalmas
 vallomásra nyílik, egymás között, a férfiak ajka.

Mikor ez a kis história történt, ketten üldö-
 gélték már csak az asztal mellett. Egy öreg úr és
 egy fiatal gavallér. Az öregebbik volt a házigazda,
 a másik pedig vendég. Az töltött és hallgatott,
 emez beszélt és ivott. Az öreg olyan nyugodt,
 csöndes, okos ember volt, amilyeneket a magyar
 róna nevel. A fiatalabbik olyan, akire azt mondják,
 esinos fiú. Szépen fesülködik, a bajúza valóságos
 csoda és a foga fehérsége egyszerűen szenzáció.

Már néhány perc óta hallgatták az óra
 ketyegését, mikor a fiatalabbik kirukkolt a vallo-
 mással.

— Nagyon boldogtalan vagyok, bátyám.

— Azért jöttél le hozzánk?

— Azért.

Az öreg úr szó nélkül nyúlt a belső zsebe
 felé. Szokásból, egészen magától talált oda a keze.
 A fiú minden hónap végén boldogtalan volt. Oly-
 kor tízenötödike táján is, a farsang hónapjaiban.
 Ilyenkor az öreg úr olyan féle mozdulatot tett s
 a baj a javulás útjára került. Most egy kicsit
 tűnődve nézett föl. A fiatalember szomorúan intett
 a fejével:

— Nem az.

— Csakugyan. Hiszen még csak elseje van.

— Nekem a világ vége.

— Akkor bizonyosan kiszereztél valakiből,
 szólt az öreg úr és mosolygott bajúza alatt.

— Kiszerejni valakiből, semmi. De ha úgy
 esik, hogy nem is lesz a mienk az, akiből alka-
 lomadtán kiszereztünk, ez a baj, bátyám. Ilyen

senki sem. Bár vannak még szűtők, kik az
 iskola jótévő hatását be nem látják s így
 ha tehetnék is, gyermekeik iskoláztatásával
 keveset, vagy épen nem törődnek. De vi-
 szont vannak — különösen tanyai szülők,
 kik szives örömet járatnák magzataikat is-
 kolába, de az tőlük oly távol esik, hogy
 sajtó szívvel ugyan, de kénytelenek az is-
 koláztatásról lemondani. Tessék csak elkép-
 zelni egy 6—8 éves gyermek iskolai já-
 rasát 3—4 km. távolságról sárban, vízben,
 hóban és dermedt hidegben! Valóban bá-
 mulatos ama szegény gyermekek kitartása,
 kik mégis ráadják magukat az akadályok-
 kal szembe szállni, csak hogy némi tudomá-
 nányt is szerezhessenek. Es hiszik-e, hogy
 e teremtések valóságos öngyilkosságot kö-
 vetnek el? Hány kap közülük halalos nyá-
 valyát? Van-e, csak egynek is, naponkint
 3-szor meleg, főtt ételle épen abban a kor-
 ban, mikor a fejlődés törvénye megkíváná
 a rendszeres táplálékot és táplálkozást? —
 Tanyasi iskola, mikor jön el már a te or-
 szágod!

4. Iskoláink felszerelése hiányos; van-
 nak oly bútoraink és tanítási eszközeink,
 melyeket épen nem használhatunk. Oly tan-
 termeink is vannak, hol még a bubos ke-
 mencze gyönyörködte a szemlélőt, „de
 még olyan is, hogy a bubosnak teteje sincs;
 a szimpla ablakok pedig csak akkor nem
 szelelnek, ha tenyérnyi jégrétegek borítják

az enyém. Belepusztulok én ebbe. Azt, aki úgy
 elkeserített, nem fogom elfeledni soha.

Az öreg úr most csak a szájával fogta a
 szivart. Lenezett rá s úgy fújta föl a füstöt. Mu-
 dig úgy szokott tenni, mikor a jegyző, vagy az
 ispan vadászhistoriákat anzagol.

— Nem fogom elfeledni. Hiszen, ismeri bá-
 tyám Kovács Boriskát.

— Boriskát? Természetesen. Az én új bér-
 lőmnek a felesége.

— Most az. Az őszön jöttek ide az alsó
 rétre. Bátyám a Boriska kedvéért adta nekik a
 bérletet?

— Leginkább azért. Szegény megboldogult
 feleségem nagyon szerette. Még csitri leány kor-
 ban, amikor itt nőt föl a házuokban, amikor any-
 nyit játszott veled.

— A szőke kis Boris . . . Haját kemény
 farkosba fonták, piros pántlikával. Kék karton
 szoknyáskáit hamar kinötte, le kellett eresztetni a
 mosásban kifakult hajtásokat. Fehér harisnyája is
 nagyon bő volt, ránczosan hullott le poros cipőire.
 Én utánna szaladtam és esűfoltam: eső lesz,
 eső lesz . . .

— Ebből támadt minden veszedelem. Boriska
 úgy megesavarta érte az orrodát, hogy nénéd nem
 győzte borogatni.

— Igen, az arcomat. Mindig csak azt. Egy-
 szer, diák voltam már és az ő szoknyájára fodrot
 toldtak, megint neki esett az arcomnak. Közel
 jött egészen, válla a mellemhez ért. Haragos te-
 kintete a szemembe lobbant, gyors, párás lélegése
 megbizsergette a bajúszom helyét. Akkor, amikor
 az arcomhoz nyúlt, megharaptam a kezét.

A fiatalember ivott, de meg sem törölte a
 száját, folytatta:

TÁROZA.

Az az édes óra . . .

Az az édes óra
 Jut-e még eszedbe?
 Mikor ráborultam
 Fehér kis kezedre
 — Jut-e még eszedbe?

Az a mosolygó lány
 Tán nem is te voltál,
 Aki akkor, egyszer,
 Szívemre hajoltál.
 — Tán nem is te voltál?

Csak egy elszálló kép,
 Hogy mindig sirassam,
 De szívemhez többé
 Soh'se szoríthassam,
 — Csak mindig sirassam! . . .

Szabolcska Mihály.

A nipppek.

Irta: Szabóné, Nogáll Janka.

Vacsora után, mikor kékes felhők bolyongnak
 a gyűrött fehér asztal fölött és elviszik magukkal
 a felleges homlokok borongását; mikor elhomályo-
 sodnak a poharak s mellettük a szemek ragyognak
 föl; mikor ürül a palack szinarany nedve s folyik
 el minden érzés a szívek mélyéből; mikor az

el összes ereszteiket. Hát még a hol padló sincs?

5. Tanítónk fizetése nehéz, lélekölő munkájukhoz képes épen nem áll arányban és így, akarva nem akarva, kénytelenek fűhöz-fához kapkodni, hogy nélkülözö családtagjaiknak a betevő falatot és más, okvetlen szükséges dolgokat, beszerezhessék. Ezek mellett még idealisták is. Pásztorjátékok, felolvasásokat rendeznek, sőt dalárdavezetők is akadnak köztük. Mégis mennyi szemrehányással illetjük őket. Nem jelennek meg itt, ott; nem adakoznak erre, arra. Azt természetesen nem kérdi és nem nézi senki, hogy: miből?

E becses lap múlt számában „Ipar fejlesztésünkről” czimén a magyar ipar pangásának okait kereső és azokat — nagyon helyesen — az elemi oktatásban megtaláló, széles ismeretkörű szerkesztőnknek teljes elismeréssel adózom, mert szerítem is, a népoktatás bajainak legyűrésével sok olyan nemzeti seb hegedne be, miket ezikkéske keretébe foglalni hosszadalmas volna.

Tegyük szívünkre kezünket és elméldkedjünk az elmondottak felett. Vajjon megfelfutunk-e mindent „nemzeti nagyletünk” jövője érdekében? Segítettük-e iskoláink bajait tömök feltehetőleg gyógyítani? Javítottuk-e tanítónk helyzetét?

Magyar népem, ébredj, ébredj!!! Ha felébredtél, nagy Széchenyinek ígéje teljesülni fog:

Magyarország nem volt, hanem lesz!

— cs — n.

M I L E S Z I C S

Ez a kérdés dominálja most a diskussziót a társaságban, politikai klubokban és a sajtóban. A mi nagy magyar kérdésünk háttérbe szorította a külföldi sajtóban is az orosz-japan háborút is, a pétervári forradalmat és harmennyire megijesztették a pétervári események a bécsi tőzsdét, mely legutóbb szintén belesüllyedt az orosz értékpapírokba, ezzel az ijedséggel szemben valóságos megdöbbenés volt az, melyet osztrák pénzügyi és kereskedelmi körökben a magyar választások eredménye okozott.

És amikor most a magunk részéről is fel-

— Aztán nem volt nyugtom. Csak egyet akartam, csayarná még meg egyszer az örömet. Mindent elkövettem, hogy érdemet szerezzek rá. Bajuszt festettem a babáimnak, letéptem a virágait, füstöt fújlam a czirnos Miczu szemé közé. Ő türt, vörös arcczal, elkékülő ajkakkal, félre fordítva a fejét. De amikor egyszer, mint egy nagy kisasszony, a virággyak közt sétálgatva, módosan lépkedett felém, mégis csak czélt értem. A régi csúfolkodás hangján kiáltottam rá, hogy eső lesz, pedig most már igazán arasznyira látszott ki a barisnyája a szoknya alól. Felforr a vére és felém rohant. Én védtelenül, szédülve, remegve tartottam feleje az örömet. Lehuny szemekkel vártam vállának érintését, azt a forró, bizsergő lihegést a szájam körül. Azt hiszem, nagyon sokáig vártam így. Mikor végre föltekintettem sérfelem orral, ébredő szemekkel, Boriska mozdulatlanul állott előttem. Dacozs ajka remegett, arca fehér volt, mint a szobor. Leszorította a szemét, szétlúzta a könnyeit. Keze a torka körül bábralt.

— „Már nem lehet, már nem tudom!” — mondta szépege, aztán elsírta a többit.

— Már nem lehetett, — szolt elgondolkozva az öreg úr és belemosolygott a szivarja füstjébe.

— Ettől kezdve verseket írtam, — folytatta a fiatalember.

— A mi elég ostobaság volt. És csak egyet jelentett. Azt, hogy a mai nemzedék nem tud latinul, nem olvassa Ovidiust, aki megírva Ars amandi-ját, ezt a módot, ambar' ő is lehetséges költőnk volt még akkor, egyáltalában nem javasolta.

— Nem is értem czélt vele. Bárdos úr csak bérleti szerződéseket írt és neki adták a szöke Borist.

teszünk a kérdést: mi lesz? — nem a politikára, hanem közgazdaságunkra és annak jövőjére gondolunk és minden megnyilatkozásból azt követeljük, hogy erre gondolnak a hivatászerű politikusok, erre a győztes egyesült ellenzék is. Tessek elolvasni a választások óta megjelent cikkekkel és beszédekkel; valamennyiből kieseng, hogy: — de most már dolgozzunk. Ez örvendetes dolog, örvendhetnek neki azok is, kik a nagy tusában el estek, mert hiszen ők is azzal a jelszóval indultak a harcba, hogy lehetővé tegyék a múltakat, melyben a parlament, a kormány és ország már évek óta akadályozva van. Van ebben valami biztató és kiengesztelő és hatása el nem maradhat, ha a lelkek megnyugodtak és az elkeseredés helyébe az engesztelékenység lép. Bármily nagyok is az ellentétek, áthidalhatók vagy legalább jégrehatók, ha mindenkinél igaz és őszinte a fogadkozás, hogy végre dolgozni kell, mert a meddő polifizálás kiszívja az ország végső gazdasági erejét is és akkor aztán nem segít rajta a legnemzetibb program sem.

De, ismételjük, a jelek biztatók és csak az kívánatos, hogy minden oldalról bőles mérséklet nyilvánuljon, mely esetben a dolgozni vágyó ország óhajai legfelsőbb helyen is bizonyára megtámasztásra fognak találni.

Magyarország nagy gazdasági problémái soha sem voltak aktuálisabban, mint jelenleg. A vámterület, a jegybank és a külföldi szerződések kérdései eddig rendszerint csak akadémiczo tárgyalattak, most azonban, ha nem is egészükben, részletekben mindenesetre a megoldás előtt állnak. A legfontosabb a vámterület ügye, mest ez benne volt a legelső megválasztott képviselő programjában és sarkalatos irányelvét képezi a jelenleg legerősebb pártnak, a Kossuth-pártnak.

Kossuth- és Bánffy-párti cikkekéből és beszédekből következteljük, hogy közgazdasági irányelveik érvényesítésénél bizonyos mérsékletet szándékoznak tanusítani, de azt ne várja senki sem a győztes féltől, hogy amikor ama talán soha sem remélt alkalma nyílik, elveinek megvalósítását biztosítani elmúlásszá.

Még van idő gondolkozni mindkét oldalon és hisszük is, hogy az ügyet jól megfontolják, mielőtt dűlöre viszik.

M I U J S Á G ?

— **Egyleti élet.** Az abonyi általános temetkezési egyesület ma egy hete tartotta alakuló gyűlését, melyen Temerközy Gerzson ismertette az egyesület alakulási viszonyait, azután a tisztikar választotta meg egyhangulag az egyesület védnökévé Temerközy Gerzson választotta meg. Elnök lett

Koczinottak, ittak. A fiatalember megpödrötte a bajuszát s szolt:

— Ennek már tíz éve, bátyám. De hát a szöke Boriskák neh' azért mennek férjhez olyan urakhoz, akik hasznos bérleti szerződéseket írnak, hogy soh' se találkozzanak azzal az elsővel, aki éreztük rossz verseket ír. Mi is találkoztunk.

— Mi a máno?

— Nem kerestük. Csak a végzet hozott össze bennünket.

— Az asszonyok külön végzete, amely folyton ilyen ügyekben szokott, átpakolás nélkül life-rálni, tudom.

— Boriskának nincs végzete, bátyám. Hogy is lenne, mikor soha sem ér rá regényt olvasni. Innen ered az én nagy bajom. A nyár végén kerültünk össze; ősz elején én azt hittem, már megkérdezhetem tőle, hogy boldog-e, nem hiányzik-e abban a komor, nagy lakásban, amelyben jüzetek után futkosó férje jóvoltából, mindig egyedül üldögélt, éppen semmi se?

— És ő a szokás szabályai szerint felelt?

— Nem egészen, csak részben. Azt mondta: igen, hiányzik valami, ami gyönyörűségére lenne. De a részletekből kitűnt, hogy az nem én vagyok. Nem én, hanem egy lám-lom mindenféle porcellán, bronz, selyem, arany, üvegapróság, amit szétrakhatna a szobájában, amit rendezgethetne, rakosgathatna, ami kellemesebbé, asszonyosabbá tenné a szobáit. De a szegény kis Boriskának szigorúan el kellett számolni a konyhapénzből és egy bérlet utóljára nem hiheti el, ami más férjre nézve aligha lenne teljeseb csoda, hogy például egy káposzta-fej, amelynek egyik fele porcellán ördögökből van, ötven krajczárba került.

— Te aztán, remélem, elárasztottad nippelkel?

Doboz György, alelnök Ritnovszky Antal, jegyző Hints József, pénztárnak Makay János, ellenőr Király Ferencz. Választmányi tagok: Feké Mihály, Galló Pál, Gal Ferencz, Hegedüs Vilmos, Jäger János, Járdány Imre, Koós Simon, Pataki János, Retkes Dániel, Szikszay Pál, Tóth Ferencz és Vig Ferencz. Ezzel az egyesület megkezdte működését, mihez szerencsét kívánunk. Egyben azóiban nem mulaszthatjuk el az a alapszabályok szigorú betartására figyelmeztetni, mert minden ilyen intézmény alapja a törvényes formák és szabályok pontos betartása; minden a legesekélyebb célérés is a vissza vonást, az egyenellenkedést idézi elő, a ami pedig a romlás kezdete.

— **Farsang.** Az abonyi függetlenségi 48-as kör 1. év február 19-én saját helyiségében saját czéljai javára záfkörű táncvizsgalmat rendez. Belépti-díj: Személyenként 1 kof. Családjegy 3 személyre 2 koróna. Kezdeté este 7 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtaztatnak.

— **Egy levél.** Beszterce-bányáról kapta Veli Miksa főmunkatársunk a következő levelet: „Téle Veli úrnak Abony. Mivel én is abonyi születésű vagyok, tehát szülővárosom pártolása fejében itt küldök az Abonyban felállítandó Kossuth Lajos szobor alap javára 5 koronát és Abonyi Lajos szobor alap javára szintén 5 koronát. Ezzel maradtam tisztelttel Szarvák József.” — Bizony követésre méltó szép példaként áll e nemes cselekedet vidékre szakadt földieink előtt.

— **Adomány.** A Kossuth Lajos szobor alap javára Szarvák József Beszterce-bányáról 5 koronát küldött, mely összeget Veli Miksa főmunkatársunktól átvettém és az abonyi takarékpénztárba, a Kossuth szobor alap betéti könyvére elhelyeztem.

Temerközy Gerzson.

— **Adomány.** Az „Abonyi Lajos szobor alap” javára Szarvák József Beszterce-bányáról 5 koronát küldött, mely összeg átvételét köszönettel elismeri Veli Miksa.

— **Elszámolás.** Az építómunkás szövetség abonyi csoportja által, ma egyhete rendezett ábrázolás-bál szépen sikerült. Bevétel volt 98 kor. 70 fill. Kiadás 68 kor. 70 fill. Tiszta maradvány az egyesület könyvtárára 32 kor. Felülfizettek: Hoji Nándor, Flegner János 1—1 kor. Molnár József kömives mester 40 fill. Fehér István 20 fillert, melyért halás köszönetét mond a rendezőség megbízásából Polóhy Mihály, elnök.

— **Pofon, lány, halál — börtön.**

Sándor Pál pofon ütötte egyik koresmában Habony Pál. Sándor Pál ad notam vette a dolgot, hogy majd ki jön ennek még a sorja. E hó 2-án ki is jött, a midőn is este Habony Pál, Koncz Pál és Szabó Antal ott időztek Gálfi Palmé háznál, az onokája, Kelemen Julesánál, ahol Sándor Pál

— De milyen szívesen. Szereztem neki legafőbb is húsz olyan porcellán-macska, amely a megboldogott, régi Miczura a megszólalásig hasonított. Kipótoltam neki százával azokat a virágokat, amelyeket egykor elpusztítottam. Vittem neki egy aranyos kis házat is, amelyből esernyővel sétálgat ki a csecsés kisasszony. Eső lesz, édes Boriskám, nézze, emlékezik?

— Nos, emlékezett?

— Hogyne. Kaczagva kért, hogy hozzak neki egy szép kis viasz orrot is. Az is nagyon eredeti lesz a nippel között. Vittem azt is, mindent, amit csak kívánt. Megteltek az asztalok, a polczok, a szekrények parkányai. Szépült a lakás, mindegyre kellemesebb lett, mindegyre jobban ragyogott. Így szépült, ragyogott apró alattvalói között Boriska is.

A fiatalember megtörölte a homlokát és elgondolkozott.

— Szépült és ragyogott, mintha ő maga is nipp lett volna, a legszebb a többi között. Egy rózsaszín ruhás, fehér kötenyész, pipi-kendős szobaleány-nipp, egyik kezében a tollseprő s a másikban a peroló rongy.

— Csak nem mentél hozzájuk reggelenként takarítás idejére? — kérdezte az öreg úr.

— Boriskánál, édes bátyám, attól kezdve, hogy a polczai és tasztalai benepesedtek, a nap minden órájában takarítás volt.

— Tegedet pedig kizártak?

— Nem zártak ki. Boriska mindig kedvesen és vidáman jött elém, leültetett, hanem aztán bossánatot kért.

— „Nem is képzeli, milyen porosak a szegény cziczaim. És a virágok! Nem is lehet rájuk ismerni. Az esernyős kisasszonyt is csak négyszer töröltem meg még ma. Hogy az orr milyen, meg

is megfordult. Ez utóbbi kis idő múlva elment és felkereste Hegedűs János ezimberjét, hogy jöjjön segítségére, most alkalmas idő lesz a pofonért leszámolnia Habony Pálal. A két gavallér lesbe állt tehát Gálfi Pálné kapujában s a midőn onnét egy alak kijött, Sándor nekiment s elkezdett vele dulakodni, a mit Hegedűs akként fejezett be, hogy egy doronggal az alakot fejbe vágta, aki rögtön összeesett; még azután is ütöttek rajta nehányat. Később az alak feltápszkodott s elment dr. Hirn orvoshoz első segélyért. Ez a pofon története. Amde a megvert egyén nem a pofozkodó Habony volt, hanem N. Szabó Antal 19 éves legény, aki koponyarepedés folytán e hó 6-án meghalt. Ez a halál története. Hogy miért Szabót verték le az utonálló hősök, midőn a dulakodás alkalmával tudhatták, hogy ő az s nem Habony, arra nem adtak felvilágosítást. Valószínűleg ez a leány története. A börtön története pedig majd ezután következik. Az egész dologból pedig az a haszontalan gyávaság tűnik ki, hogy a vett sérelmeket orozva, beestelen módon igyekeznek a mai legények sok része megtorolni, a mi csakugyan az elvadulás legszomorúbb jelensége; nem számol azzal, hogy embert öl és magát börtönnel is meg beesteleníti s teszi ki magát a közmegegyezésnek egész életére. Az áldozat előkelő gazda fiú volt, temetésén óriás részvét nyilatkozott meg, a melyet ritkán lát az ember s a mi talán enyhítette is a gyászborulást, nagy kiterjedésű család bánatát. Megható a szegény özvegy anya fájdalom elvezetett jó fiáért, aki ez úton fejezi ki hálás köszönetét mindazon rokonoknak, ismerősöknek és más megfizetőknek, akik részvétükkel adtak kifejezést a megpróbáltatás keserű óráiban s elhunyt gyermeke temetésén.

— **A Czeplédi járásbiróság új épülete.** Amint értesülünk, az új járásbirósági épület felépítése elhatározott dolog. Az építéshez már a tavasszal hozzáfognak. Az épület a Jászberényi-úton a városi gazdasági udvar helyén fog felépülni. (Adieu abonyi járásbiróság! elaludtuk.)

— **Gazdákat érdeklő elvi jelentőségű határozatok.** A minisztertanács legújabb döntése szerint: Nyulnak kézzel való elfogása, illetőleg kutyával való elfogatása vadászati kihágást képez s elbírálása a közigazgatási hatóság jogkörébe tartozik.

— **A jószívű városatyja.** A „Czepléből” Most, hogy a városi ügyészi állás betöltéséről van szó és folyik a kapacitáció: egy-egy kilincselő jelöltről így nyilatkozott meg egy városatyja jószív: Az is huncut, aki rossz ember akar lenni. Én például mégigérem mindegyiknek a támogatást. Miért ne? Hiszen ügyis titkos a szavazás!

— **Az ittas állapotban tett váltó aláírás érvénytelen.** Egy váltóperben a kifogásoknak hely adott, mert a tanúk vallomásaival beigazolást nyert, hogy alperes a váltó aláírásakor nagyfokú ittasága folytán cselekvőképes-

sem merem mutatni. Tegnap leejtettem, behorpadt. Nézze, lehet rajta segíteni? Talán megragasztaná? Hiszen maga olyan ügyes.

Igy esicsérgett, sopánkodott, czigánykodott s mire ő fölkapaszkodott egy székre, hogy a polczok kincseit törölgesse, én már ragasztottam, foltoztam azt az ostoba orrot. Húsz macska és száz nipp volt közöttünk.

A fiatalember eldobta a szivarját és járkálni kezdett a szobában.

— Eszerint? — kérdezte mosolyogva az öreg úr.

— Eszerint nem lett az én boldogságomból semmi. Az ajándékok, amelyeket Ovidius sokkal erősebben ajánl, mint a verseket, épen úgy nem segítettek ezélhoz. — Eh, lehet is egy olyan aszsonynak udvarolni, aki folyton csak takarít. Hanem azért még nincs vége a komédiának.

— Gondolom, szót az öreg úr, miután ide jöttél, rád nézve ennyire szokatlan időben, egy olyan pusztára, amelyben Boriskák telepedtek le. Utoljára is győzedelmeskedni a nippék fölött?

A fiatalember csak lehajította a fejét és erősen csavargatta a bajuszát.

— Igen, utoljára is. Utánna jöttem. Itt is fölkerestem. Asszony ő is...

Az öreg úr már fölállott. Nyugodt lépteivel odament a fiú mellé és vállára tette a kezét:

— Ne remélj semmit, fiám. Nem szabad rosszat képzelni az asszonyokról. Száz közül kilencvenkilenc csak azért bukik el, mert nincs neki valami más apró, kedves, haszontalan foglalkozása. Boriskának meg vannak a nippjei.

ségében annyira korlátolt volt, hogy érvényes váltónyilatkozatot nem tehetett. Ezzel a most hozott ítélettel új irányt köveinek a bíróságok, mert eddig azt a kifogást, hogy a váltóadás a váltó aláírásakor beszámíthatatlan, részeg állapotban volt, nem fogadták el, amikor az adós a váltó aláírására vonatkozó körülményeket, mint saját tapasztalatán alapulókat, adta elő.

— **Az általánosan** elismert Osers és Bauer cégnek mai lapszámunkban megjelent hirdetésére ezután is felhívjuk olvasóközönségünk figyelmét.

TAVASZI VETÉSRE

ajánl **Kwassitzból** beszerzett **Proskovetz-féle** eredeti mag után termelt

Hanna árpát

Hectoliter sulya 72 kilogramm, ára métermázsánként Abony állomásra szállítva 18 korona — zsákok beküldendők vagy önköltségen számíttatnak.

Pintér Gyula gazdasága Abony. Kísérletügyi közlemények 1904. VII. kötet I. füzet: „A hazánkban túlnyomólag uralkodó száraz nyarakban a Hanna árpa sokkal eredményesebben versenyez a többi, különösen a nyugati félésekkel.”

Vásári zsebnaptár 1905. Húsupari és állatforgalmi évkönyv. az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve megy minden mészáros, hentes, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék és csontkereskedő czimére, aki legalább félve előfizet a

MÉSZÁROSOK és HENTESEK LAPJÁRA

Előfizetés félve 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, VII., Erzsébet-körút 2.

Eladás.

A Táborhegyen mástól hold szőlő teljesen felszerelt edényekkel szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos Holicza György.

Ház eladás.

Deutsch Ignác II. ker. Lenke-utca 115. számú háza szabadkézből eladó. — Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos, Czeglédi-út 380. szám alatt.

Egészen ingyen

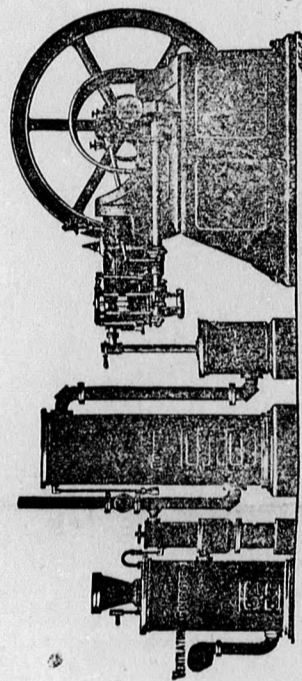
zománczozott edényt

nem kapnak sehol, de 6 főzőlábast és 6 főzőfazékat különféle nagyságban 12 drbot 1 frt 75 krért én szállíthatok. Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.

Arjegyzéket ingyen küldök.

Kohn, gyári raktáros, Budapest, VI. Csengeri-utca 51.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs. Benzín és petróleum-motorok és loco-robotok, szivó-gáz-motorok, 2-3 fill. üzemből. — Kéjvezető fizetési feltételek. — Elsőrangú gyártmány. — Kötséget és árjegyzék ingyen.

4-12

PÁRTOLJUK A MAGYART.

Legfinomabb kivitelű igen czélszerű villanyvilágításu

zseblámpa

csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet

csak 5 koronába

kerül és pedig 1 finom u. tajtékpipa kínai ezüst foglalattal 1 hozzávaló pipaszár

1 czélszerű dohányzacskó 1 gyufatartó 1 tajték szivarzopóka

1 szivartárcza 1 házi pipa szárral együtt 1 tajték szivarkaszopóka 1 szivarvágó 1 szivarhamutartó 10 darab összesen.

4 és fél kilo körülbelül 50 drb. különféle illatu finom pipere szappan csak 5 k.

s vegyünk csakis **Magyarországban**

Egy nagy amerikai gyár tönkrejutása

folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt

felsorolt 40 drb. **sz. amerikai ezüst** árakat mélyen leszállított áron **potom 6 frt. 40**

krért szállíthatom bárkinek és pedig:

6 drb. amer. sz. ezüst asztali kés v. ang. pengével

6 „ „ „ „ evővilla egy darabból

12 „ „ „ „ ezüst kávéskanal

1 drb. amerikai szab. ezüst leves merítőkanál

1 drb. amerikai szab. ezüst tejmerítő kanál

6 drb. angol „Viktoria” pohártálcza

1 drb. remek asztali gyertyatartó.

40 drarab összesen csak **6 frt. 40 kr.** ért ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, **melyért jótállást vállalok.**

Megrendelhető utánvét mellett

Neumann József-nél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyha-készlet

2 darab solingeni pengéjű kés és 1 darab szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománczozott fazék és 6 darab lábas különböző nagyságúak csak

5 kor 90 fillér.

Egy valódi

Roskopfóra

kétévi jótállás mellett

csak 5 korona.

